

Válaszol az illetékes

A grillesirke ára

Október 21-i lapunk Olvasóink írását megjelent Reklámtól a grill-csirke című írásra választ kaptunk a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalattól. Az írásban többek közt szerepelt az is, hogy Budapesten olcsóbban, 62 forintos áron lehet kapni a grill-csirkét. A vendéglátó vállalat igazgatója, Szabó József válaszában

leírja, hogy a csirke ára attól is függ, milyen minőségű alapanyagból állították elő. A tisztított baromfit ugyanis három osztályba sorolva lehet kapni, különböző beszerzési áron. A szegedi bisztrók (Boszorkánykonyha, Napsugár) I. osztályú áruból készítik a grill-csirkét, ezért a jelenlegi olcsóbb áron nem tudják forgalomba hozni.

Elkopott gyalogátjáró

Lapunk szeptember 30-i számában közöltük Kondász Istvánné kérését, hogy a II. számú kórház előtti villamosmegállóhoz jelöljenek ki gyalogátkelőhelyet. Kérésére a Móra Ferenc lakásszövetkeztől kaptunk választ, melyben közlik, hogy a lakásszövetkezet igazgatóságának javaslatára a III. kerületi tanács építési és közlekedési osztálya a gyalogátkelőhelyet már május 17-én kijelölte. A Lendvay utca és a Tolbuhin sugárút kereszte-

ződésében az úttestet le is festette. Az átkelőhely előtt mindkét irányban 30—30 méter távolságra a KRESZ-ben előírt figyelmeztető táblát is felállították. A levélíró bizonyára az téveszti meg, hogy az átjáró festését májusban elkészítették és az alig egy hét után lekopott. Azóta sem festették újra. A járművek pedig a táblák figyelmeztető jelzését nem veszik figyelembe.

Dr. Biczó György
hazaérkezett

A Testvérvárosok Világszövetségének végrehajtó tanácsa a napokban tartotta szokásos ülését, melyen — mint azt már jeleztük — részt vett dr. Biczó György, a szegedi városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke, a Testvérvárosok Világszövetsége végrehajtó bizottságának tagja is. Az ülés részint a leningrádi kongresszuson hozott határozatok végrehajtásáról, megszervezéséről tárgyalt, részint a testvérvárosoknak a béke és biztonság kérdésében betöltött feladatával foglalkozott. U Thantnak küldött táviratában az ülés felkérte az ENSZ főtitkárát, hogy tegyenek meg mindent a béke és biztonság megszilárdítására. A végrehajtó tanács ülésén felmerült az európai testvérvárosok konferenciája megszervezésének gondolata is.

Az ülés végeztével dr. Biczó György a franciaországi Le Havre-ből hazaérkezett Szegedre.

Társadalom,
tanulóifjúság, nevelés

A marxista megközelítés alapelve leszögezni, hogy az ifjúság — eredményeivel és hibáival együtt — a társadalom része. Az ifjúság nevelése a társadalom egészének feladata és felelőssége. A megítélés alapja: a fiatalok hogyan vesznek részt a szocialista társadalom építésében, illetve milyene hatékonyan készülnek a jövő életpályájukra. A megítélésnél nem feledhetjük a lenini megállapítást: mindenkor ifjúsága más körülmények között és más formában jut el a szocialista eszméig, mint apák. Ez azonban nem generációs kérdés, hanem a társadalom mozgásának függvénye.

A burzsoá megközelítés tagadja a társadalmi rendszerek különbözőségének jelentőségét az ifjúság helyzetének megítélésénél. Napjainkban világméretű „generációs összecsapásról” beszélnek, a fiatalokat „éretleneknek” tartják arra, hogy aktívan részt vegyenek saját sorsuk, jövőjük alakításában. A tőkésországok naponként ismétlődő ifjúsági és diákmegmozdulásainak pedig a kapitalizmusban gyökerező okai vannak. Ezekben az országokban a tudományos-műszaki forradalom megelőzte a szocialista forradalmat. A burzsoázia igyekszik a tudomány és technika eredményeit hatalma erősítésére felhasználni — és e törekvésében átmeneti eredményekre is képes —, az alapvető jelenség mégis az, hogy a tudományos-műszaki forradalom tovább mélyíti a kapitalizmus antagonizmusait ellentmondásait. Sőt az alapvető ellentét — a munkásosztály és burzsoázia konfliktusa mellett — új jelenséggé válik az ifjúság és a burzsoá állam összefüggése is megjelenik. Ez utóbbi lényeges előidéző eleme az oktatás-nevelés krónikus tartalmi és strukturális válsága, a fiatalok jelentős részének perspektívátalansága. Az oktatás nem készít fel a permanens léptartásra a tudományos-műszaki-társadalmi fejlődéssel. A társadalom antidemokratikus jellege nem teszi lehetővé az oktatás demokratizmusának kialakulását, az ifjúság öntevékeny, alkotó közéleti emberre nevelését. A burzsoázianak azonban egyre kevésbé sikerül az a törekvése, hogy az ifjúság nevelésével reprodukálja a fennálló társadalmat. Ez az ifjúság mást akar, tagadja a fennálló rendet. De a fiatalok közül sokan a szocializmus mai megvalósulási útját is tagadják. A tőkésországok ifjúsági és diákmegmozdulásait mégis a kapitalizmus általános válsága mai szakaszának új és figyelemre méltó jelenségeként tekintjük.

A mi ifjúságunk más körülmények között él. Ami nálunk gond és probléma, az a tőkésországok tömegei, ifjúsága számára gyakran távoli sikerek halvány reménye. Nálunk indokoltan gond, hogy egyetemeinken a munkás-paraszti gyermekek aránya csak 35—40—45 százalékos, ott örülnének a 15—20 százalékosnak. Mi elavultnak minősítettük az 1949-es szakmunkástanulótörvényt, az NSZK-ban a 100 éves iparitanulótörvény alapján folyt a képzés még néhány éve is. A mi ifjúságunk a szocializmus ifjúsága. Élete természetes közege a szocializmus építése. Jövőjét tekintve kettős feladat vár rá. „Reá vár az a feladat — fogalmazott Kádár János elvtárs az ifjúságpolitika tárgyalásakor a KB-ülésen —, hogy a szocialista társadalom teljes felépítését véghezvigye. És feltehetően még a mai fiatal nemzedék életében jelentkeznek a kommunizmusra való átmenet előkészítésének feladata. Ezenkívül és eközben — más országok ifjúságával együtt — a szocialista társadalmi rend világméretű győzelmének előmozdításában is segítenünk kell.” E nagy szerű hivatására akkor készíthetjük fel jól ifjúságunkat, ha a jövő iránti társadalmi felelősséggel végezzük nevelését, bizalommal vagyunk iránta, és munkájukban magas, de teljesíthető követelményeket támasztunk számukra. Szükséges a társadalom és iskola alkotó együttműködése a közös célért, a harmonikus szocialista ember felneveléséért.

A kulturális fejlődésben, a közoktatásban, az ifjúsággal való társadalmi törődésben előbbre tartunk, mint a gazdaságilag nálunk fejlettebb országok. Ez a szocializmus eszméjéből fakad, amelynek célja, hogy a jövő társadalmának forradalmi alkotójaként önmagánál különbet, fejlettebbet hozzon létre. Olyan generációt kell nevelnünk, amely Lenin szavait megszívleli: „Önök előtt az építés feladata áll” — mondotta. „Az ifjúsági szövetség feladatai” című beszédében —, s ezt a feladatot csak úgy oldhatják meg, ha elsajátítanak minden korszerű ismeretet, ha képesek lesznek a kommunizmusra készen kapott, betanult formulákból, tanácsokból, receptekből, előírásokból, programokból olyan eleven erővé változtatni, mely eszélybe foglalja az önközvetlen munkáját, ha képesek lesznek a kommunizmus gyakorlati munkájuk vezérfonalává tenni.” A lenini gondolatot napjaink valóságában cselekvően alkalmazni, ez meghatározza a mai ifjúság forradalmiságának tartalmát is.

Hiszen a szocialista építés mai szakaszának is sok-sok forradalmára van, és még többre van szükség. A szocialista embert forradalmárnak tartjuk. És forradalmároknak mindig az volt a jellemző — hogy életüket az emberi haladás ügyének szentelték, a mi korunkban és hazánkban ez elsősorban a szocializmus szolgálatát jelenti.

A szocialista ember — közösségi ember. Nevelőmunkánk központi feladata a marxizmus-leninizmus ideológiájával felvértezett, szilárd világnézetű szocialista közösségi ember nevelése. E munkának a nevelés egész folyamatát át kell hatnia. A „világnézetünk alapjai” tantárgy ehhez jobb feltételeket biztosított a korábbiaknál, de nem mentesíti a nevelőtestületet, az ifjúsági szervezetet az ismeretek alkotóképes meggyőződéssé fejlesztésében reájuk háruló felelősség alól.

A szocialista személyiség leglényegesebb vonásaihoz tartozik az alkotó, öntevékeny közéletiség. A társadalom demokratizmusának növekedése szükségessé teszi, hogy a felnövekvő nemzedék megtanítsuk helyesen élni a lehetőségekkel. A gyakorlatban sajátítsák el, hogy a demokrácia jog és kötelesség, lehetőség és felelősség egy szersze. Helyesen élni vele csak magas szintű szocialista öntudattal lehet. Ehhez a nevelőmunka és a nevelők példamutatása szükséges. Iskoláink belső demokratizmusát jó irányban fejlődik, de az ütemmel és hatékonysággal nem lehetünk elégedettek. Nem tévesztethetjük össze az ifjúsági szervezet önállóságának biztosítását és a munkájához nélkülözhetetlen helyes politikai irányítást és pedagógiai segítséget. A demokratizmus kibontakozásának az ifjúsági szervezet belső életének jó irányú fejlődése is fontos feltétele. A pártszervezet irányításával, az iskolavezetéssel, a nevelőtestület és az ifjúsági szervezet önkormányzatának hatékony együttműködése az iskolai demokrácia pillére, a tanulók alkotóképes öntevékenysége kibontakozásának biztosítója.

Hazánkban a tudományos-műszaki forradalom a szocialista forradalom keretében bontakozott ki. A tudományos-műszaki fejlődés minden eredménye a dolgozó embert szolgálja, de nem automatikusan, hanem azáltal, hogy az ember munkájában cselekvően alkalmazza azokat az ismereteket, amelyeket szűkebb munkaterületén az emberiség felhalmozott. Az ismeretek pedig rohamosan bővülnek, a tudományos felfedezés és a gyakorlati alkalmazás közötti — korábban emberöltőnyi idő — 8—10 esztendőre csökken. Ez azt jelenti, hogy a jövő embere aktív életében a termelés 3—4 gyökeres átalakulását érheti meg. E rohamos fejlődésre fel kell készíteni a fiatalokat.

Ennek érdekében — a tárgyi tanítás mellett, előtérbe kerül a dinamikus szellemi magatartásra nevelés, a dialektikus materialista gondolkodásmód szerves beépítése a tanulók egyéniségébe. Az iskola feladata a felkészítés, konvertibilis ismeretek biztosítása, a léptartásra nevelés. A tanulók feladata az, hogy felkészüljenek az ideológiai-szakmai-közéleti feladatok növekvő követelményeinek megfelelően.

A társadalmi-tudományos-műszaki fejlődés egyformán állít új és új követelményeket saját munkaterületén minden alkotó ember számára. Ezért is nagyon fontos, hogy a felkészülés a jövő életpályára magas színvonalon és mindenki számára azonos feltételek között történjen. Az azonos típusú iskolák közötti szintkülönbségek felszámolása, a hátrányos körülmények kiküszöbölése nagy társadalmi, közoktatáspolitikai feladatunk. De iskoláink a mai feltételek között is sokat tehetnek még a teljesítményképes tudás elsajátíttatása érdekében. Nemkülönbön sok még a tennivaló a helyes pályairányulás, a választott életpálya megszerettetése terén. Hiszen a növekvő követelményeknek megfelelni csak az tud, aki munkáját nemcsak szakmájának, hanem élethivatásának is tartja.

Pártunk ifjúságpolitikai programja nagy gondal és felelősséggel fogalmazza meg munkánk fő elveit. A párttagfelvételi korhatár leszállításának javaslata, pártvezetőségeink, bizottságaink „megfiatalodása” a választások során az ifjúság iránti bizalom gyakorlati bizonyítása. A IV. ötéves terv programja hasonlóan kiemelten foglalkozik az ifjúság helyzetének javításával. A pedagógusok élet- és munkakörülményeinek javítása egyik fontos közoktatáspolitikai és szociális kérdéssé lett. E néhány példa is jelzi, hogy az ifjúságpolitikát pártunk nemcsak elhatározta, hanem megvalósítását folyamatosan napirenden tartja.

A párttaggyűlések zöme, a nevelőtestületek novemberben vitatják meg helyi feladataikat. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy az elemzésnek az iskolák konkrét kérdéseivel foglalkozzanak konkrét programot szülessenek, és a jövőben pártszervezetünk nevelőtestületeink folyamatosan értékeljék a végzett munkát és jelöljék ki az újabb tennivalókat pártunk ifjúságpolitikája szellemében.

Dr. KONCZ JÁNOS

Ár- és belvizes házak
helyreállításaA Központi Statisztikai Hivatal
megyei igazgatóságának jelentése

A Központi Statisztikai Hivatal megyei igazgatóságának legutóbbi jelentése összegezte az ár- és belvízkárokat helyreállítását.

Bevezetőül megállapítják, hogy az átlagosnál csapadékosabb években meglehetősen jelentős területen rendszeresen károkat okoznak a belvizek. A kárveszélyt fokozza, hogy a területek lakóépületeinek többsége elavult, régi építésű, nagy részük vályog-, illetve sárfalazatú. Az elmúlt igen csapadékos tél, a Tisza völgyében levonuló rendkívül nagy és hosszan tartó árhalál példátlanul nagy károkat okozott. Amíg a korábbi belvizes években általában 100—200 lakóépület ment tönkre, most több mint 4000 lakóház károsodott, s ennek helyreállítása több mint 400 millió forintba kerül.

A belvíz miatt 3 ezer 716, árvíz miatt pedig 587, tehát összesen 4 ezer 303 lakóház rongálódott meg Csongrád megyében. Ezek közül 2 ezer 713-at újjá kell építeni, míg 1590 javítással helyreállítható. A lakásállomány károsodása a községek közül Kiszomborban — itt a lakások 17 százaléka károsodott —, Mindszentben, Alysón és Tápen, a városok közül Makón. Csongrádon és Hódmezővásárhelyen volt a legnagyobb arányú.

Viszonylag rendben és gyorsan intézkedtek a helyreállításért. Az eredeti helyükön újjá nem építhető házakhoz a helyi tanácsok a távlati rendezési terv alapján időben biztosították a szükséges telkeket. A megyében ajánlott típus- és családiház-terveket díjmentesen bocsátották az építkezők rendelkezésére. Az építkezők sora kívül, kedvezményes építési hitelben részesültek. A helyreállítási építési igénynek ismeretében felmérték a rendelkezésre álló és a más megyéből igénylendő építőipari kapacitást, javaslatot tettek ennek területi szétosztására, s felkérték az illetékes szerveket és hatóságokat, hogy jelöljék ki a vállalatokat és szövetkezeteket a munkák elvégzésére.

Az intézkedések ellenére az árvízi védekezés megszűnése óta eltelt közel négy hónap alatt az újjáépítési-helyreállítási munkák nem haladtak a kívánatos ütemben, s az a helyzet, hogy jó részüket áthúzdók a következő esztendőre. Október közepéig az újjáépítendő 2 ezer 700 lakó-

ház közül 1700 építéséhez még hozzá sem kezdtek. Mindössze negyven épület készült el, további 53-ban már egy helyiség lakható, 290 épület tető alatt van, 373-nak a falait felhúzták, csak a tető van hátra, s 289 épület még ennél alacsonyabb készültségű. A helyreállításra szoruló 1600 épületből 300-at rendbe hoztak már, de közel 600-hoz még hozzá sem kezdtek.

A célkitűzések megvalósítását, a károsultak otthonának mielőbbi felépítését számunkra körülmény hátráltatta, illetve hátráltatja. Kitűnik a jelentésből, hogy az építkezéseket legnagyobb mértékben a téglahiány gátolta. Az országos szervek nem tudtak 1970-re az ár- és belvízkárokat előtti szerződéssel leköttőtnél több téglát biztosítani. Az év második felében — amikor az újjáépítés megkezdődött — még a megígért mennyiség sem érkezett meg, felelő ütemezésben a megyébe. Augusztusban 7 millió helyett 5, szeptemberben 13 millió helyett 3 és fél millió darab téglát érkezett. Tehát október végéig a szükséges és megrendelt téglamennyiségnek csak a fele érkezett meg. A rendelkezésre álló téglát területi és építkezők

közötti elosztása sem volt megfelelő, nem sikerült megoldani a károsultak elsődleges kiszolgáltatását.

A téglá mellett hiány van kavicsból, vasbetongerendából, parkettából. Emiatt sok helyen a földemléket fagerendával építik, parketta helyett pedig hajópallót raknak le. Nagy gondot okoz az építőanyagok, hogy az építőipari szervezetek által épülő házak ára nem, vagy csak részben ismeretes, az árak maximálására — Szabolcsot hasonlón — az ígéretek ellenére nem került sor. Az építőanyagok ára — főként a más megyéből történő szállítások miatt — emelkedett, s a kivitelezők azt áthárítják a károsultakra.

Létfontosságú, hogy a fedél nélküli maradt családok minél hamarabb beköltözhessenek új otthonukba, vagy annak legalább egy helyiségébe, a megrongálódott épületek helyreállítása pedig még a tél beállta előtt befejeződjék — vonják le a végző következtetést a jelentés készítői. Mit lehet hozzátenni mindezekhez? Csak annyit, valóban égetően fontos, hogy a károsultak feje fölül minél előbb tető kerüljön.

G. I.

PIAC

Tagadhatatlanul közeledik a tél — mutatja ezt a tsz-ek és a termelők felhozatala is. Az áruválaszték korántsem olyan gazdag, mint egy hónappal ezelőtt. A pincék, rakthelyiségek megteltek a hidegebb időkre eltett zöldséggel. A múlt hetihez képest most 0,50—1 forinttal növekedett az egyes gyümölcsök, zöldségek ára. Paradicsommal már csak elvétve találkozunk.

A csirke ára továbbra is ingadozó — de elég alacsony — határok között mozog. 20—26 forintért árulták a tegnapi piacon kilóját. Tojást 1,70-ért, 1,80-ért is lehetett ugyan kapni, de legtöbb helyen 2 forintot kértek érte.

Csökken a felhozatal,
ingadozó árak

Áru	Ára -tól -ig
burgonya, kg	3,00—3,50
sárgarépa, kg	2,50—3,00
gyökér, kg	4,50—5,00
vöröshagyma, kg	4,00
fokhagyma, kg	18,00—20,00
fejes káposzta, kg	2,50—3,00
keltáposzta, kg	3,50
saláta, db	0,80—1,00
karalábé	3,00
karfiol, kg	5,00—6,00
zöldpaprika, kg	6,00—8,00
főzötök, kg	2,50—3,00
paraj, kg	7,00—8,00
sóska, kg	6,00—7,00
alma, kg	4,00—6,00
körte, kg	5,00—6,00
szilva, kg	6,00
szőlő, kg	5,00—7,00
dió, kg	13,00—14,00
szarazbab, kg	17,00—18,00
savanyú	
káposzta, kg	7,00
mák, kg	30,00—32,00